

COMUNICATIA DINTRE CALCULATOR SI O PLACA DE DEZVOLTARE FPGA PRIN PORTUL SERIAL

Calculatoare si Tehn. Informatiei
Structura Sistemelor de Calcul
Grupa 30237

Prof. Coord: Daniela Fati
Student: Diaconu Andrei
Data: 6.1.2022

CUPRINS

TITLU	1
REZUMAT	3
INTRODUCERE	4
FUNDAMENTARE TEORETIC	6
REZULTATE EXPERIMENTALE	9
CONCLUZII	10
BIBLIOGRAFIE	11

REZUMAT

Una dintre temele studiate de-a lungul anului la aceasta catedra de Sisteme de calcul si structura acestora a fost portul UART – transmiterea seriala. In cadrul acestuia am folosit receptia pe placuta a unui caracter transmis de la calculator.

Am plecat de la baza acestei teme si am construit o comunicare bidirectionala folosind atat Transmitterul cat si Receptorul portului incorporat pe placuta noastra.

Asadar acest proiect consta strict in transmiterea unor date de la tastatura unui PC catre FPGA care recepteaza datele , afiseaza codul ascii al datei trimise pe 2 afisoare de 7 segmente pe urma serializeaza data tocmai trimisa de calculator si o trimite inapoi la acesta , urmand sa fie afisata.

Pentru afisarea de care tocmai spuneam am decis sa folosesc unul din cele mai cunoscute emulatoare (Tera Term). Aceasta va face transmiterea si receptia datelor catre respectiv de la placuta. Desigur ca IDE si limbaj am ales Vivado de la Xilinx si VHDL , cele utilizate de a lungul cursurilor si laboratoarelor acestui an. Placuta folosita este Nexys4 DDR.

INTRODUCERE

Un UART este uneori denumit port serial, interfață RS-232 sau port COM. Este una dintre cele mai simple metode de comunicare cu FPGA. Alte metode de comunicare despre care s-ar putea să fi auzit sunt PCI, PCI-Express, USB, etc, dar FPGA folosește un UART pentru că este cel mai ușor și cel mai bine de învățat.

Acest port constă dintr-o componentă receptor și o componentă transmițător. Pentru porțiunea receptor UART, trebuie să luăm datele seriale de pe computer. Acesta este trimis de computer pe rând. Receptorul îl convertește înapoi în octetul original. Aceasta este o conversie a datelor seriale în date paralele. Emițătorul funcționează în sens invers. Trimite câte un octet printr-un singur fir. Un octet are o lățime de 8 biți, așa că pentru a trimite un octet pe un singur fir, trebuie să convertim datele din date paralele (cum sunt stocate în octet) în serie. Aceasta este ceea ce tine de partea transimtorului. Am decis să împart UART în două părți, după cum se observa în partea de receptie și de transmisie.

Un UART are mai mulți parametri care pot fi setați. Emițătorul și receptorul trebuie să cadă de acord asupra setărilor de mai jos sau se produce coruperea datelor. Să discutăm despre parametrii UART care sunt setabili:

Baud Rate (9600, 19200, 115200, altele) - dar am ales 115200
Număr de biți de date (7, 8) - dar am ales 8 Bit de paritate (pornit, dezactivat) - dar am ales dezactivat Biți de oprire (0, 1, 2) - dar am ales

1 Controlul fluxului (Niciunul, Activat, Hardware) - dar am ales niciunul

Baud Rate este viteza la care sunt transmise datele seriale. 115200 Baud înseamnă 115200 biți pe secundă. Numărul de biți de date este aproape întotdeauna setat la opt. Un bit de paritate poate fi adăugat după trimiterea datelor, pentru a ști dacă datele au fost primite corect sau nu. Un bit de oprire este întotdeauna setat la 1 și pot exista 0, 1 sau 2 biți de oprire. Controlul fluxului nu este utilizat în mod obișnuit în aplicațiile actuale și probabil va fi setat la Niciunul.

Fundamentare teoretică

În cadrul acestui proiect voi folosi state-uri . Acestea sunt utile pentru a urmări o secvență de pași în interiorul FPGA.

În cazul nostru stările vor fi Idle, Rx_StartBit, RX_DataBits, Rx_StopBit, S_Cleanup , fiecare dintre ele cu o misiune anume. Una depinde de cealaltă și una îi determină celelalte o viitoare folosire în funcție de semnalele ajutoare cum ar fi Data Validation, Serial și Byte Rx, etc.

În linii mari procedeul implementat este următorul :

Receptorul caută mai întâi marginea de cădere a bitului de pornire. Aceasta indică faptul că se transmite un octet. Apoi așteaptă o jumătate de perioadă de biți pentru a se alinia la centrul datelor UART. Motivul pentru a folosi centrul biților este că atunci este cel mai puțin probabil să vedem tranziții și cel mai probabil să obținem o mostră bună de date UART. Odată ce receptorul este aliniat la centru, eșantionează datele de pe linie și stochează fiecare bit într-un registru de octeți.

Incrementează un index pentru a urmări ce bit este primit. Odată ce toți cei 8 biți de date sunt primiți, acesta primește un bit de oprire, apoi revine la starea IDLE pentru a aștepta următorul octet de date.

Idle este starea în care totul sta pe loc, dacă niciun alt state nu se identifică programul ajunge aici, tot ce ține de cod se initializează, de la Clk_counter până la datele ce urmează a fi trimise de calculator și recepționate de placuta FPGA.

Ieșirea din această stare este determinată de RX_Serial care va fi HIGH level în mod normal , însă în cazul în care se va face 0 aceasta ne

indica ca a fost detectat un bit de start. Pentru a verifica in uratorii pasi trecem la stare de StartBit in care intalnim ca o prima conditie Clk counterul si clk per bit. Clk counterul are un nume sugestiv si reprezinta taturile de ceas efectuate.

Pentru inceput cautam ca acest counter sa fie jumatarea CLK per bitului . Clk per bit reprezinta numarul de clkuri de a lungul unui baudrate . Asadar intr un ciclu de transmitere de bit sunt exact 868 de astfel de clkuri insa noi dorim sa verificam daca la jumatarea acestuia RX_Serial a ramas tot 0. In caz afirmativ cu siguranta PC incepe sa trimita date catre placuta, in caz negativ se revine in stare de Idle.

Ajunsi la partea de Data Bits, aici incepe transmiterea propriu zisa de biti. Un bit a fost complet transmis dupa 868 de clk-uri , asdar trebuie sa numaram de 7 ori pt cei 7 biti aceste clk-uri. Ne ajutam de un Bit_index si ne oprim doar in momentul cand acesta a depaist 7. Moment in care trecem la Stop Bit

In Stop bit asteptam tot 868 de clk-uri insa doar odata, pentru un ultim bit care ne asigura ca datele au fost transmise cu succes, si pot fi afisate pe FPGA. Seteaza datele ca fiind valide si face Cleanup care reprezinta trecerea inapoi in IDLE si resetarea valorilor auxiliare modificate pe tot parcursul elaborarii (receptiei).

Ce tine de state-uri partea a doua despre care am si zis ca este transimotrul este in mare parte la fel , insa are o logica inversa , deoarece data este serializata si trebuie converitata si serializata la loc. Aceasta se face analog bit cu bit , si prezinta aceleasi “simptome” de oprire si detectare a bitilor marginali cat si a transmisei inverse de la placuta la PC , respectiv emulatorul Tera Term.

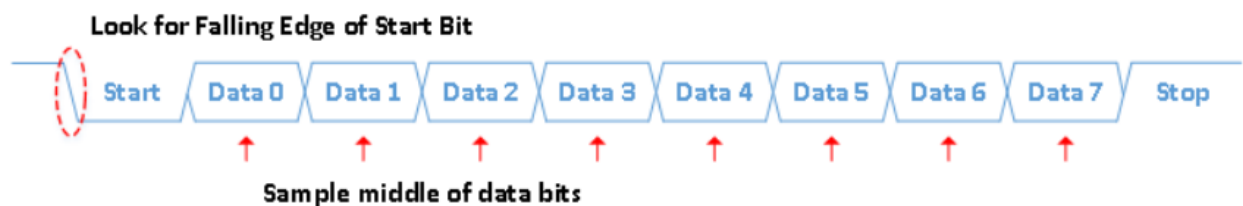
Acest design inainte de a fi pus pe placuta , trebuie simulat sa I vedem comporatmentul, asadar am construit un testbench, pentru o depanare mai usoara a codului in schimbul celui pe hardware unde nu

putem vedea exact ce se întâmplă în șapte simulări. Aici se vad semnalele la fiecare pas /

Receptorul UART trimite datele primite la ieșirea `o_RX_Data`. Aceste date trebuie trimise la modulul Binary to 7-Segment pe care l-am creat anterior. Ar trebui să conectăm cei 4 biți inferiori în segmentul inferior și cei 4 biți superiori în segmentul superior.

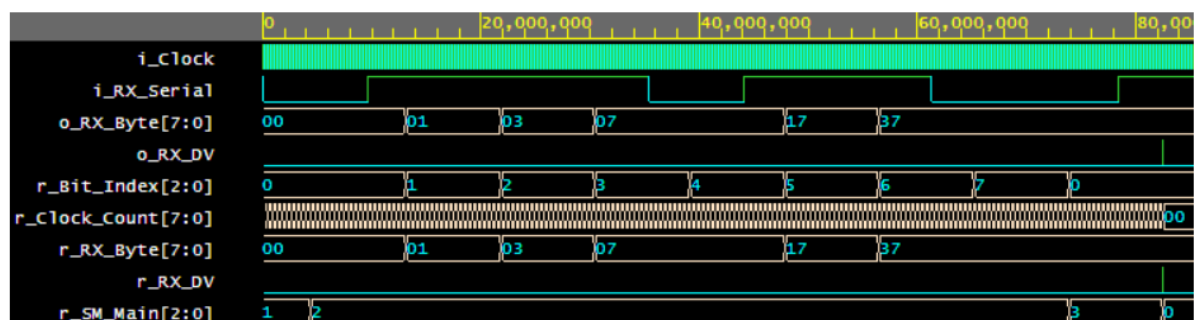
Programul este unul soft dar trebuia legat la aparatul propriu zis care ne arată dacă este unul aferent sau nu. Asadar am fost nevoit să mai fac un program .vhd care conține fix legăturile în placută

Clk, RX, TX și An-Seg. An, Seg sunt nouătile acestea reprezentând niște vectori logici pe 2 respectiv 8 biți. 8 biți pt data trimisă să știe cum să activeze displayul de 7 segmente în funcție de cifră ar trebui în hexa, iar led-ul pentru a detecta cifră (prima sau a doua)

REZULTATE EXPERIMENTALE

Rezultatele in urma modificarilor in special a celor legate de clk counter in care au aparut mici buguri, au fost cele asteptate.

Putem urmări atât indexul de bit care crește conform codului până la 7 și se oprește cât și valorile transmise pe biți, validările și bitii de start/stop.

În ceea ce privește placa noastră FPGA care este un Nexys4 DDR cu assignări strict pe cele două afișoare, Clk și datele (RX și TX) am avut o mică surpriză realizând după câteva încercări că nu afișa nimic. Acest lucru se datorează faptului că RX trebuia conectat la input și TX la output. Inversarea assignării acestora în fișierul de constrângeri xdc, mi-a dat batai de cap însă am reușit să îmi dau seama exact și remediez problema, și rezultatul este unul aferent atât vizual pe FPGA cât și în testbench.

CONCLUZII

Mi-a placut acest proiect pentru ca a fost o continuare, un upgrade la programul propus ca si exercitiu de laborator. Acolo un simplu caracter de afisat mi-a pus multe semne de intrebare care in mare ma bucur ca le am putut pune la punct in proiectul curent.

Referitor la alte extensii se poate afisa pe segmente chiar caracterul trimis, nu codul lui ascii, sau se pot folosi switchurile pentru transmiterea unei data de la placuta la terminalul (TERA), insa raman niste planuri de viitor.

Sunt multumit de ce am reusit sa fac , insa nu am avut o placuta la indemana sa pot testa mai des, sa mi dau seama exact ceea ce se intampla . Realizarea unui testbench a fost salvarea mea in ceea ce priveste acest context.

BIBLIOGRAFIE

<https://users.utcluj.ro/~baruch/ssc/proiect/Ghid-Proiect.pdf>

https://www.researchgate.net/publication/353931795_UART_Implementation_using_FPGA

http://www.engr.siu.edu/haibo/ece428/notes/ece428_uart.pdf

<https://www.fpga4fun.com/SerialInterface.html>